

≡ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ≡

Τὸ αἷμα, ὡς γνωστόν, εἶχεν ἕως τώρα μόνον ἀξίαν αἰσθηματικὴν καὶ ἰδεολογικὴν. Προσέφερε κανεὶς τὸ αἷμά του διὰ τὴν πατρίδα του, ἢ διὰ τὸν ἔρωτά του. Κανεὶς δὲν ἐσκέπτετο νὰ πωλήσῃ τὸ αἷμά του. Τοῦ τὸ ἐκλεβαν μόνον τὰ αἰμοβόρα ἔντομα καὶ οἱ ἱατροὶ μὲ τὰς φλεβοτομίας των, τὰς βδέλλας των καὶ τὰς σικίας των. Τοῦ τὸ ἔπινε κάποτε καὶ ὁ ἀδελφός του, ἕστερα ἀπὸ τὴν ἑλληνοπρεπῆ διασκέδασιν. Τὸ αἷμα τέλος πάντων ἐξακολουθοῦσε νὰ μὲνῃ μία ἠθικὴ ἀξία. Τώρα ἔγινε καὶ ἀξία ἐμπορικὴ. Ἐνας ἄνθρωπος ἔμπορεῖ νὰ πωλήσῃ ἀξιόλογα τὸ αἷμά του καὶ αἰσχροκερδῶς μάλιστα, ὅπως πωλεῖ τὸ γάλα τῆς ἢ κατσίκας καὶ ἢ ἀγελάδας. Ἀλλὰ ποῖος ἀγοράζει ἀνθρώπινον αἷμα, θὰ μοῦ πῆτε; Τὸ ἀγοράζουν ἀπλούστατα οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ν' ἀντικαταστήσουν τὸ δικό τους. Καὶ εἰς τὰ νοσοκομεῖα τῆς Πενσυλβανίας, ὅπου ἐφαρμόζεται συστηματικῶς τώρα ἡ μετεγγύσις τοῦ ἀνθρώπινου αἵματος διὰ θεραπευτικούς σκοπούς, τὸ αἷμα ἤρχει ν' ἀγοράζεται εἰς ὑψηλὰς τιμὰς. Φθάνει νὰ ἔχη κανεὶς νὰ πωλήσῃ!

Κάποιο τηλεγράφημα τοῦλάχιστον ἐκ Φιλαδέλφειας πρὸς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας βεβαιώνει, ὅτι οἱ φοιτηταὶ τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν, φαίνεται, ἀρκετὸν αἷμα διὰ νὰ ζήσουν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ σπουδάσουν, πωλοῦν τὸ αἷμά τους, διὰ ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὰ ἔξοδα τῶν σπουδῶν των. Τὸ ὄνειρον τῶν ἀλχημιστῶν πραγματοποιεῖται τοιουτοτρόπως, κατὰ νέον τρόπον, ἀπὸ τοὺς Πενσυλβανούς φοιτηταί. Ἐὰν δὲν κατῴρθοναν νὰ μεταβάλλουν εἰς χρυσὸν τὰ ἀγενῆ μέταλλα, μεταβάλλουν εἰς χρυσὸν τὸ αἷμά των, ὑποβαλλόμενοι διὰ λογαριασμὸν τρίτου εἰς τὴν ἐγγείρησιν τῆς μετεγγύσεως. Κάθε αἱματοδότης πληρώνεται, ἐννοεῖται, ἀναλόγως τῆς ποιότητος τοῦ αἵματός του, ἀπὸ διακοσίων μέχρις ὀκτακοσίων φράγκων διὰ κάθε δόσιν, ὅσον πληρόνεται δηλαδὴ περίπου καὶ ἡ παραμάναις τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὸ γάλα των. Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν ἐπιδίδονται, ἐπὶ τοῦ παρόντος, μόνον οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἱατρικῆς, διότι οἱ φοιτηταὶ τῶν ἄλλων Σχολῶν δισταζοῦν, φαίνεται, ἀκόμη νὰ ὑποβληθῶν εἰς τὴν σχετικὴν ἐγγείρησιν. Οἱ μέλλοντες ἱατροὶ ὅμως, ἐξοικειωμένοι ὅπωςδήποτε μὲ τὰ αἷματα, δὲν δισταζοῦν καθόλου. Οἱ μισοὶ τοῦλάχιστον φοιτηταί, λέγει τὸ τηλεγράφημα, κάμνουν τὸ ἐμπόριον αὐτὸ τοῦ αἵματος, ὑφιστάμενοι τρεῖς τοῦ ἔτους τὴν κερδοφόρον ἀφαιμάξιν, σύμφωνα πρὸς τὴν γνώμην, τὴν ὁποῖαν ἐσχημάτισαν περὶ τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ τῶν ἀφαιμάξεων οἱ σοφοὶ των καθηγηταί.

Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν δημοσιαν ὑγείαν ἢ καθιερωθεῖσα εἰς τὴν Πενσυλβανίαν μέθοδος. Ἐὰν ὅμως τὸ ἐμπόριον αὐτὸ τοῦ αἵματος ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, ἐπομένως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἔχωμεν μίαν γενικὴν μεταβολὴν τῆς ἀνθρώπινης αἰσθηματικότητος καὶ

τῶν παλαιῶν τρόπων, μὲ τοὺς ὁποίους ἐξεδηλοῦτο ἕως τώρα. Ἄνθρωποι, μὲ νεωτεριστικὰς ἀρχάς, καλούμενοι νὰ χύσουν τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, θὰ εὐρίσκουν ἓνα εὐλογοφανῆ τρόπον διὰ νὰ δικαιολογῶν τὴν ἄρνησίν των.

— Γιατί νὰ χύνω τὸ αἷμα μου δωρεάν, φτωχὸς ἄνθρωπος; θὰ φωνάζουν. Δὲν τὸ πωλῶ καλύτερα;

Καὶ κανεὶς δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ τοὺς ὑποχρῶσῃ νὰ κάμουν διαφορητικά. Ἐξ ἄλλου οἱ ἐρωτευμένοι δὲν θὰ ἔμπορουν νὰ μεταχειρίζονται πολὺ συχνὰ τὸ αἷμά των καὶ τὴν θυσίαν του, διὰ νὰ συγκινήσουν τὴν ὄραϊαν των. Ἐνα εἶδος τοῦ ἐμπορίου δὲν θὰ ἔχη πλέον κάμμίαν ἀνωτέραν ἠθικὴν ἀξίαν.

— Δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὸ αἷμά σου! θὰ τοὺς ἀπαντᾷ ἡ ὄραϊα, Ἀγοράζω ὅσον θέλω!

Καὶ θ' ἀγοράζῃ πράγματι ὅσον θέλει. Πόσοι πωχοὶ φοιτηταὶ τῆς Ἱατρικῆς καί, μὲ τὸν καιρὸν, πόσοι ἄλλοι φουκαράδες, δὲν θὰ εἶναι πρόθυμοι ν' ἀνοίξουν τὰς φλέβας των, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἓνα καλὸν κέρδος; Θὰ καταντήσῃ νὰ διαβάζωμεν εἰς τὰς ἀγγελίας τῶν ἐφημερίδων, ὅτι νέος ὑγιὴς καὶ ἀναξιοπαθῶν προσφέρει αἷμα πρώτης ποιότητος καὶ ἡγγυημένης ἀγνότητος εἰς λογικὰς τιμὰς. Συχνὰ θὰ χτυπᾷ ἡ θύρα μας καὶ ὁ ἄγνωστος ἐπισκέπτης θὰ μᾶς ἐρωτᾷ.

— Μήπως ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ αἷμα, κύριε;

Καί, ἂν ἔχωμεν ἀνάγκη, θὰ σπεύδωμεν φυσικὰ ν' ἀγοράσωμεν, ὅσον μᾶς χρειάζεται.

Ἡ Ποίησις ἐπομένως θὰ χάσῃ ἓνα πλουσιώτατον κεφάλαιον ἀπὸ τὰ πλούτη τῆς. Ποῖος ποιητὴς θὰ καταδέχεται πλέον νὰ ὁμιλῇ περὶ αἵματος εἰς τοὺς στίχους του, ὅταν τὸ αἷμα θὰ πωλιέται μὲ τὴν ὁκάν; Ἀλλὰ μήπως θ' ἀνανεωθῇ μόνον ἡ ποίησις; Θ' ἀνανεωθῇ καὶ ἡ Ποινικὴ Δικονομία. Ἐνας ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἀνοίξαμεν τὴν μύτην, θὰ μᾶς ζητῇ νὰ τοῦ πληρώσωμεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων σπασμένων, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ αἵματος, ποὺ ἔχασεν ἐξ αἰτίας μας, σύμφωνα μὲ τὴν διατίμησιν τῆς Ἀγορανομίας.

— Κύριε, μοῦ ἔχυσες πενήντα δράμια αἷμα! θὰ μᾶς φωνάζῃ ὁ παθὼν. Θὰ μοῦ τὸ πληρώσῃς μὲ τὴν διατίμησιν!

Ἀλλὰ, τέλος πάντων, ἐὰν πρόκειται νὰ σωθῇ ἡ πάσχουσα ἀνθρωπότης μὲ τὴν μέθοδον τῆς μετεγγύσεως, ἃς ὑποφέρῃ καὶ ἡ Ποίησις καὶ ἃς ἀνανεωθῇ καὶ ἡ Δικονομία. Τὸ μόνον δυσάρεστον εἶναι, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ κάποτε τὸ ἀνθρωποσωτήριο αὐτὸ ἐμπόριον, πολὺ ὀλίγοι θὰ ἔμπορουν νὰ ἐπωφεληθῶν ἀπ' αὐτό. Ἡ ἀξία τοῦ αἵματος θὰ φθάσῃ ἀμέσως τὰς τιμὰς τῆς αἰσχροκερδείας. Οἱ αἱματέμποροι θὰ εἶναι ἀπόστοι. Καὶ διὰ νὰ προμηθευθῇ κανεὶς ὀλίγα γραμμάρια αἵματος, θὰ χρειάζεται νὰ εἶναι ἑκατομμυριούχος. Ἀφίνω, ὅτι θὰ εὐρεθῇ ἀφεύκτως τρόπος νὰ νοθεύεται καὶ τὸ αἷμα, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Δεξαμενῆς, ὅπως καὶ τὸ γάλα. Οἱ αἱματοδοταὶ θὰ καταβροχθίζουν ἀφ' ἐσπέρας δέκα σαρδέλλες, θὰ κατεβάζουν τρεῖς ὀκάδες νερὸ καὶ τὸ πρωὶ θὰ ἔρχονται νὰ μᾶς προσφέρουν τὸ αἷμα των. Ἡ μέθοδος εἶναι ἀπλουστάτη. Ἐὰν δὲ ἀποφασίσῃ νὰ ἐπέμβῃ καὶ ἡ Ἀγορανομία, ἀλλοίμονόν μας τότε! Ὅλοι οἱ ἔμποροι τοῦ αἵματος θὰ καταληφθοῦν αἰφνηδῶς ἀπὸ κακοήθη ἀναμίαν. Τὸ αἷμα θὰ ἐξαφανισθῇ μαζὶ μὲ τὸ ἐρώθημα τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλοῦσε κάποτε ἡ Χρηστομάθεια.